

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **N. G.**, zastoupená Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 22. 8. 2019, č. j. 65 A 24/2019-42,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 18. 12. 2018, č. j. OAM-2025-9/ZR-2018, zrušilo Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), žalobkyni povolení k trvalému pobytu podle § 77 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, a podle § 77 odst. 3 tohoto zákona stanovilo žalobkyni lhůtu k vycestování z území do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Odvolání žalobkyně zamítla žalovaná rozhodnutím ze dne 3. 4. 2019, č. j. MV-14166-8/SO-2019, a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Proti rozhodnutí žalované podala žalobkyně žalobu u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci, který ji rozsudkem ze dne 22. 8. 2019, č. j. 65 A 24/2019-42, zamítl.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností, s níž spojila návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Stěžovatelka kasační stížnost i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uplatnila blanketně. Nejvyšší správní soud ji proto usnesením ze dne 10. 10. 2019, č. j. 3 Azs 330/2019-9, vyzval, mimo jiné, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení doplnila návrh na přiznání odkladného účinku tak, že uvede, v čem spatřuje důvody pro navrhovaný postup. Toto usnesení bylo doručeno do datové schránky právní zástupkyně stěžovatelky dne 14. 10. 2019 (čl. 10 spisu zdejšího soudu), a lhůta stanovená

zdejší soudem k doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak marně uplynula dne 21. 10. 2019. Stěžovatelka žádné důvody k návrhu na přiznání odkladného účinku nedoplnila ani do dnešního dne.

[4] Nejvyšší správní soud úvodem předesílá, že institut odkladného účinku má zcela mimořádnou povahu. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[5] Podle citovaného ustanovení soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti (§ 107 odst. 1 s. ř. s.).

[6] K tomu, aby Nejvyšší správní soud mohl kasační stížnosti odkladný účinek přiznat, musí stěžovatel v prvé řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012 č. j. 1 As 27/2012-32). V odůvodnění svého návrhu proto musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[7] V nyní projednávaném případě však stěžovatelka návrh na přiznání odkladného účinku nijak neodůvodnila. Stěžovatelka tedy nesplnila základní podmínky pro přiznání odkladného účinku, neboť se (ani přes výzvu soudu) nepokusila unést svou povinnost tvrzení. Povinnost tvrzení je procesní povinností, kterou soud nemůže žádným způsobem nahradit vlastním uvážením.

[8] Z důvodů výše vyložených proto Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu